

1314

24

(24)

Мого Ковч

Уркун, Каймонун

4/IX-562.

1.

ҮРКҮН

Салдат сурап Никалай
Кыргызды камап болбоду,
Кайрат кылды Никалай
Тилегин кабыл болбоду.

Караңгылык кайран эл
Тескери карап толгонду.
Кара кыргыз баласы...
Ысык көлдөн козголду.

Каршы чыгып орусмен
Батыркан чыккан Белектен,
Элден мурун козголуп,
Саяктан келди төмөнтөн.

Куну туну көчкөн эл
Курментудөн өтүшүп
Өргөбөстөн ал жерге
Тун гатып ары көчүшүп.

Шашнын оозу талаадан
Бураган ок чыкты
Жаман какол оңбой кал
Туп басалке калаадан.

Бет алышып урушпай
Чуулдап ары качканы
Барсылдатып аршнан
Мылтык менен атканы.

Кудай өзүң сакта деп,
 Калайык жаман калтырап
 Кырып кирди катуугун
 Кылыч чаап аткылап.

Аткылаган орустан
 Олжо бөлүп аларда
 Качып берген кайран эл
 Тукумсуз өзү каларда.

Жанын алып калмака
 Кудук атты урганы
 Себеп болуп бир бала
 Орусту кайра тоскону.

Чымын жанын аябай
 Кыргыздарга чеп болуп
 Жыйырма жашта бул бала
 Эл оозуна кеп болду.

Жер жайнаган кыргызды
 Кабылыкты ашырды
 Кайрат кылып душманга
 Орусту кайра качырды.

Калканч кылып бир ташты
 Мылтык менен атканы.
 Күчөнгөн жаман какоолдор
 Кайта айланып качканы.

Толуп келген кайран эл
 Суу сепкендей өчкөнү.

Уруш салып чыдабай
Чубулдап ары көчкөнөй.

Чатак салып орус мен
Кытайга карап качышты
Түптөгү жаман каколмен
Эки сагат атышты.

Көчүп Көлдөн катугун
Кытайга карап жөнөдү.
Чатакты салдык аябай
Башка түшө көрөлүк.

Элдин алды чуулдап
Табылыкты конуштур
Качып берди катугун
Жуда алаamat болуштур.

Аламан түштү бул элге
Куну туну жол жүрдүк
Амал барбы кантелик
Өргүбөдүк бир жерге.

Үч уктаса түштө жок
Көрдүк минтип сонунду.
Өлүмдөн калган бусу рман
Сары жазга чогулду.

Кызыл май болуп жүралбай
Жолдо калды далай мал.

Кафир менен атышып
Окко кетти далай жан.

Артта калды биздин жер

Канын төгүп калк үчүн

Намызына тырышып

Шейит өлду далай эл.

Сары жаздан эл көчүп

Сары жаздан эл көчүп

Үкурчугө конгонай,

Кудай салса көрдүк деп,

Маскара минтип болгонай.

Үч капкактын оюна

Өргүйлүк эми кичине,

Кыжылдашып тил билбейт

Калмактын келдик четине.

Өткөзбөду калмактар

Чегараны бекитип,

Жаман сөздү көп айтып

Сөөккө жаман жеткизип

Акырында калмактар кыргыздардын

Барысын койдой кылып чуулашы

Көтжактан келип көп орус

Кызыл уштан ок атты.

Замбирек үнүн уккан соң

Калмагынды билбеди

Көзүнө такыр илбеди

Кытайдын жерин теңсетип

Аралашып киргени.